

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף מ"ז ע"ב

תקונא עשרין, וחד ועשרין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

זַרְקָא, קו דְּיוֹקְנָא דָּאָת ו', רִישָׁא דִּילִיָּה י', תַּלְת גִּלְגָּלִים (נ"א אית) סְלִקִין בִּיהַּ בְּיַמָּא
דְּאוֹרֵייתָא, וְאִינוּן סְגוּ"ל (נ"א סגולתא), וְכָל גִּלְגָּל סְלִיק לִי גִלְגָּלִים לְעִילָא,
וְהָאוּפָנִים יִנְשְׂאוּ לְעַמְתָּם (יחזקאל א כ), וְלִזְמַנָּא דִּינְשְׂאוּ הָאוּפָנִים לְעוֹמְתָם, מִיָּד נִשְׂאוּ
נְהָרוֹת יְהוּ"ה, תַּרְיִן נְקוּדִין דְּאִינוּן סְגוּלָּתָא סְלִקִין לְהֵיכָל נְקוּדָה חָדָא עַל גְּדַפּוּי,
וְאֶתְעִבִּידוּ י"ה, וְדָא אִיהוּ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוּ"ה, אִינוּן ב' נְקוּדִין דָּא, י' לְעִילָא וְי'
לְתַתָּא, סְלִקִין ו' עַל (גדפוי) גְּדַפּוּי, וְלֵאן סְלִקִין, אֶלָּא חוֹשְׁבָנָא דְּלֵהוּן לְחוֹשְׁבֵּן שְׂמָא
דִּיהוּ"ה, וְכַד סְלִקִין לָהּ עַל גְּדַפּוּיָּהּ, לְקַבְּלָא עֲלֵיהּ עֵלֶת הָעִילוֹת, דְּנִחִית עַל גְּבִיָּיהּ.

תרגום לעברית

אדירים משפרי ים, אלו טעמי התורה, שנאמר בהם כל משפריה וגליה עלי עברו, ואלו
הם זרקא מן'ר שופ'ר הול'ה סגולת'א. זרקא, קו דמות של האות ו', הראש
שלו י', שלשה גלגלים (יש) עולים בו בים של התורה, והם סגו"ל (סגולתא), וכל
גלגל עולה לי' גלגלים למעלה, והאופנים ינשאו לעמתם, ובזמן שינשאו האופנים
לעמתם, מיד נשאו נהרות יהו"ה, שתי נקודות שהן סגולת'א עולות לאותה נקודה
אחת על כנפו, ונעשים י"ה, וזהו נשאו נהרות יהו"ה, הם שתי נקודות של א', י'

למעלה ו' למטה, עולים ו' על (כנפיו) הכנפים, ולאן עולים? אלא החשבון שלהם לחשבון השם של יהו"ה, וכשמעלים אותה על כנפיהם, לקבל עליהם עלת העלות שיוֹרֵד על גביהם.

טקסט התיקונים

ועוד זרק'א איהו יפה נוף משוש כל הארץ (תהלים מח ג), איהו ז', יום השביעי, ודא צדיק, ואיהו ענפא מגופא דאילנא, דאיהו עמודא דאמצעיתא, הר ציון ירכתי צפון דא נקודה חדא י' (נ' א א) זעירא אות הברית, ועלה אתמר (שם צג ג) נשאו נהרות יהו"ה, ומאי ניהו ירכתי צפון (שם מח ג), דסלקין לה לגביה דיהו"ה דאיהו בעלה, וכד סלקין לה לגביה אתקריאת ההיא נקודה קרית מלך רב.

תרגום לעברית

ועוד זרק'א, הוא יפה נוף משוש כל הארץ, הוא ז', יום השביעי, וזה צדיק, והוא ענף מגוף האילן, שהוא העמוד האמצעי. הר ציון ירכתי צפון, זו נקודה אחת, י' (א') זעירה, אות הברית, ועליה נאמר נשאו נהרות יהו"ה, ומה הוא? ירכתי צפון, שמעלים אותה אל יהו"ה שהוא בעלה, וכשמעלים אותה אליו, נקראת הנקודה הקרית מלך רב.

טקסט התיקונים

בההיא זמנא דסלקת ההיא נקודה בתריין ירכי, מקבלין לה תריין דרועין, דאינון ב' נהרות עלאין, וסלקין לה בעמודא דאמצעיתא, ודא איהו נשאו נהרות קולם (שם צג ג), תריין ירכין אזלין לה לגבי בעלה, ותריין דרועין אינון מקבלין לה לגבי בעלה, ובגין דא תריין נהרות אתמר בהון נשאו נהרות יהו"ה, ותריין תננינן ישאו נהרות (שם).

באותו זמן שעולה אותה נקדה בשתי ירכים, מקבלות אותה שתי זרועות, שהן ב' נהרות עליונים, ומעלים אותה בעמוד האמצעי, וזהו נשאו נהרות קולם, שתי ירכים מוליכות אותה לבעלה, ושתי זרועות הן מקבלות אותה אל בעלה, ומשום זה שני נהרות נאמר בהם נשאו נהרות יהו"ה, ושני השניים ישאו נהרות.

טקסט התיקונים

ועוד אתמר בה סליקו ונחיתו, כגוונא דא, כד סלקין לה לגבי עמודא דאמצעיתא אתמר ביה נשאו נהרות קולם, אבל כד נחתין לה לגבי צדיק אתמר ביה ישאו נהרות דככים, ומה דהוה סגולה לעילא כגוונא דא כד נחתא לגבי צדיק אתעבידת סגו"ל כגוונא דא ובגין דא מה דהות לעילא אתנטלת (נ"א אתחזרת) לתתא, ובגין דא אתקריאת בצדיק דככים.

תרגום לעברית

ועוד נאמר בה עליה וירידה, כמו זה, כשמעלים אותה לעמוד האמצעי נאמר בו נשאו נהרות קולם, אבל כשמורידים אותה אל הצדיק, נאמר בו ישאו נהרות דככים, ומה שהיה סגולה למעלה כמו זה: כשירדת אל הצדיק נעשית סגול כמו זה, ומשום זה, מה שהיתה למעלה נטלה (חזרה) למטה, ומשום זה נקראת בצדיק דככים.

טקסט התיקונים

ובה מים התחתונים בכאן, בגין דאינון תרעין דדמעה, ועליהו אתמר שער דמעה לא ננעלו, ובגין דאיהי דמעה דלהון, דככים ודאי, וצדיק בה ד"ה י"ם, והא אוקמוהו (שם עד כא) אל ישוב דה נכלם, וביה אל דמעתי אל תחרש (שם לט יג), ועלה אתמר (שמות ג ט) צעקת בני ישראל באה אלי.

ובזה המים התחתונים בוכים, משום שהם שערי דמעה, ועליהם נאמר שערי דמעה לא ננעלו, ומשום שהיא הדמעה שלהם, דככים ודאי, וצדיק בזה ד'ה ז'ס, וחרו פשוהו אל ישוב דה נכלם, וכו' אל דמעתו אל תחרש, ועליה נאמר צעקת בני ישראל באה אלי.

טקסט התיקונים

תנועה דסליק לה לגבי בעלה דא רבי"ע, ובההוא זמנא אתקרי זק"ה גדו"ל, ואיהי אתקריאת קרית מלך רב, ובאז איהו זקפא לגביה, בתריז נהרות, דאתמר בהון (שם טו ו) ימינה יהו"ה נאדרי בכח ימינה יהו"ה תרעץ אויב, ועלייהו אתמר (תהלים טז יא) נעִימוֹת בְּיָמֶינָה נֶצַח, מאי בימינה דא גדולה, בההוא זמנא אתקרי זק"ה גדו"ל, וכד נחתת בצדיק אתקריאת זקף קט"ז, ומאי איהי תנועה דקא נחית לה, דא תבי"ר, רבי"ע לימינא, ארך אפים על פינונים, וביה איהו מארי"ה, תבי"ר לשמאלא, תבירו דחייביא, חד סליק בתקיע"ה ומאריה בזה, וחד נחית לה בשברי"ס, שלשל"ת דא תרוע"ה קשורא דתרוייהו, דיוקנא דשור"ק דלתתא, בשלשל"ת סלקא, בשר"ק נחתא, האי איהו סלם (נ"א חל"ם) דסלקא לעילא, והאי איהו סלם (נ"א חירק) דנחתא לתתא, והיינו דרג"א תר"י טעמ"י.

תרגום לעברית

התנועה שמעלה אותה לבעלה זה רבי"ע, ובאותו זמן נקרא זק"ה גדו"ל, והיא נקראת קרית מלך רב, ואיפה הוא זוקף אליו? בשני נהרות, שנאמר בהם ימינה יהו"ה נאדרי בכח ימינה יהו"ה תרעץ אויב, ועליהם נאמר נעִימוֹת בְּיָמֶינָה נֶצַח. מה זה בימינה? זו גדלה, באותו זמן נקרא זק"ה גדו"ל, וכשיוֹרֶדֶת בצדיק נקראת זק"ה קט"ז. ומה היא התנועה שמורידה אותה? זה תבי"ר, רבי"ע לימין, ארך אפים על פינונים, וכו' הוא מארי"ה. תבי"ר לשמאל, שברון הרשעים, אחד עולה בתקיע"ה ומאריה בזה, ואחד

מוריד אותה בשבריי'ם. שלשל'ת זו תרוע'ה, הקשר של שניהם, דיוקנו של שור'ק
שלמטה, בשלשל'ת עולה, בשור'ק יורד, זהו סלם (חל'ם) שעולה למעלה, וזהו סלם
(חירק) שיורד למטה, והינו דרג'א שני'י טעמי'ם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"ח ע"א) ◆

טקסט התיקונים

וענויא דשכינתא אף על גב דאיהי בתלת סטריין, בתקיע'ה דאיהי דינא רפיא רפ'ה,
ובשבריי'ם דאיהו דינא קשיא דג'ש גבורה, לית לה ענויא כענויא דבעלה דאיהו
תרוע'ה, שלשל'ת, ורזא דמלה אין קול ענות גבורה (שמות לב יח) דא שבריי'ם,
ואין קול ענות חלושה דא תקיע'ה, אלא קול ענות אנכי שומע דא תרוע'ה, דסלקא
בענוי'א דא כתר דא כתרועה, ובגין דא אשרי העם יודעי תרועה (תהלים פט טז), אף
על גב דשכינתא איהי בענוי'א מימינא ומשמאלא, לית ענוי'א כענויא דבעלה,
תרוע'ה דאיהי תור'ה עי'ן אנפין, ואיהי תרועה דיליה, ובגין דא

תרגום לעברית

וענוי של השכינה, אף על גב שהיא בשלשה צדדים, בתקיע'ה שהיא דין הרפה רפ'ה,
ובשבריי'ם שהוא דין הקשה דג'ש גבורה, אין לה ענוי כענוי של בעלה שהיא
תרוע'ה, שלשל'ת, וסוד הדבר - אין קול ענות גבורה, זה שבריי'ם, ואין קול ענות
חלושה, זו תקיע'ה, אלא קול ענות אנכי שמע, זו תרוע'ה, שעולה בענוי, זה אחר זה
כתרועה, ומשום זה אשרי העם יודעי תרועה, אף על גב שהשכינה היא בענוי מימין
ומשמאל, אין ענוי כענוי של בעלה, תרוע'ה שהיא תור'ה עי'ן פנים, והיא התרועה
שלו, ומשום זה אשרי העם יודעי תרועה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

